

Research Article

The creation melodies of Ranad Thum: “levels 3 of Ta Yae song”

Chayaporn Chaiyasit^{*}

Nakhon Si Thammarat College of Dramatics Arts, Bunditpatanasilpa Institute, Nakhon Si Thammarat 80000, Thailand

Abstract

The creation melodies of Ranad Thum: “levels 3 of Ta Yae song” is researched for the purpose of creating melodies of Ranad Thum: “levels 3 of Ta Yae song which has 3 language. Include The 1st language is melodies of Mon song 2nd language is melodies of Chinese song and 3rd language is melodies of Indian song. By using qualitative research methods to use for defining the scope and the process for creating works, Present the result of creation in the form of a song by using Ranad Thum to be the main melody and discuss the new created melodies with the method of descriptive analysis. It can be summarized the creative result according to the objectives:

1) Melodies of Mon song: There are insertions melodies of Mon song in appearance frequent and control the sparse of melodies. Including to appear special tactics in different such as flicking the wrist, hitting the press and muting voice and the melody is not in the rhythm of the song. Besides, the author sets Klong Song Na to play levels 3 of Prob Kai rhythm.

2) Melodies of Chinese song: There are insertions melodies of Chinese song in appearance frequent and control the sparse of melodies and There is also a movement of the melody up and down repeatedly. In appearance of frequency and controlling the sparse of melodies. Include to appear special tactics in different such as flick the wrist, hit press and mute voice and the melody is not in the rhythm of the song. In addition, the author set Klong Tok, Phang and Taew to play levels 2 of Chinese rhythm to control Chinese melodies.

3) Melodies of Indian song: There are insertions melodies of Indian song in appearance frequent and control the sparse of melodies. There are insertions melodies of Indian song in appearance frequent and control the sparse of melodies. Including for appearing the special tactics in different such as flick the wrist, hit press and mute voice, the melody is not in the rhythm of the song and make sound by play be hide the rhythm, The author set Klong Song Na to play levels 3 of Prob Kai rhythm to control Ranad Thum melodies, set Klong Khak and Ramana Lamtad to control Indian melodies.

Keywords: Creative music, Ranad Thum, Idiom, levels 3 of Ta Yae song

*

Corresponding authors:

Chayaporn Chaiyasit E-mail: chayaporn.m2512@gmail.com

Received: 23 July 2020,

Revised: 07 November 2020,

Accepted: 16 December 2020

บทความวิจัย

การสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น

ชยพร ไชยสิทธิ์ *

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์เรื่อง การสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น 3 สำเนียงได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน และสำเนียงแขก โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อกำหนดขอบเขตและกระบวนการสำหรับสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะในรูปแบบบทเพลงโดยใช้ระนาตทุ้มเป็นเครื่องดำเนินทำนองหลัก และอภิปรายทำนองที่สร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) สามารถสรุปผลการสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะได้ดังนี้

1) สำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงมอญ มีการสอดแทรกทำนองสำเนียงมอญในลักษณะถี่กระชั้น และลักษณะบังคับทางพยางค์ต่าง ๆ รวมไปถึงมีการสอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาตทุ้มใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีตูด และการตีล็กจิงหะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะกำหนดให้กลองสองหน้าบรรเลงหน้าทับปรบไ้ 3 ชั้นกำกับทำนองทั่วไป และใช้หน้าทับมอญ 2 ชั้นบรรเลงกำกับทำนองสำเนียงมอญแบบบังคับทาง

2) สำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงจีน มีการสอดแทรกทำนองสำเนียงจีนในลักษณะถี่กระชั้นที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองขึ้นลงโดยใช้เสียงซ้ำ และลักษณะบังคับทางพยางค์ต่าง ๆ สอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาตทุ้มใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีตูด และการตีล็กจิงหะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะกำหนดให้ใช้กลองตอก ผ่าง และแต้ว บรรเลงหน้าทับจีน 2 ชั้นกำกับทำนองทั้งหมด

3) การสร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงแขก มีการสอดแทรกทำนองสำเนียงแขกทั้งในลักษณะถี่กระชั้นและลักษณะบังคับทางพยางค์ต่าง ๆ สอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาตทุ้มใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะเดาะ การตีตูด การตีล็กจิงหะ และการตีย้อยจิงหะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรคส์ำนวนทางระนาตทุ้มเพลงทะเลแยะกำหนดให้กลองแขกและรำมะนาลำตัดบรรเลงกำกับจิงหะตามความเหมาะสม สอดคล้องกับทำนองและกำหนดให้กลองสองหน้าบรรเลงหน้าทับปรบไ้ 3 ชั้นกำกับทำนองสำนวนระนาตทุ้มปกติ

คำสำคัญ: การสร้างสรรคส์ำนวนทาง, ระนาตทุ้ม, สำนวนทาง, เพลงทะเลแยะ 3 ชั้น

* ผู้แต่งหลัก:

ชยพร ไชยสิทธิ์ อีเมล: chayaporn.m2512@gmail.com

วันที่รับบทความ: 23 กรกฎาคม 2563,

วันที่แก้ไขบทความ: 7 พฤษภาคม 2563,

วันที่ตอบรับบทความ: 16 ธันวาคม 2563

บทนำ

ระนาดทุ้ม เป็นเครื่องดนตรีไทยประเภทตีทำด้วยไม้ที่มีระดับเสียงทุ้มต่ำ Meepom (2001, p.2) กล่าวว่า ระนาดทุ้มเกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้คู่กับระนาดเอกเดิมที่มีอยู่ ลักษณะภายนอกของระนาดทุ้มสามารถจำแนกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ราง ผืน และไม้ตี โดยมีการออกแบบทรงให้มีลักษณะคล้ายหีบไม้ ด้านบนว่ามี 4 เท้า ส่วนผืนระนาดทุ้มมักนิยมทำด้วยไม้ไผ่ ผืนระนาดทุ้มจะประกอบด้วยลูกกระนาด 16-17 ลูก โดยเหลาลูกกระนาดให้มีขนาดกว้างและยาวกว่าลูกกระนาดเอกโดยลูกที่ 17 ซึ่งอยู่ด้านขวามือของผู้บรรเลงเรียกว่า “ลูกเหล็ก” ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างความสูงต่ำของเสียงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยของการคว้านท้องลูกกระนาดและการถ่วงตะกั่วเป็นองค์ประกอบด้วยเช่นกัน สำหรับไม้ตีของระนาดทุ้มนั้น คล้ายกับไม้ตีของระนาดเอกชนิดไม้ نرم แต่จะมีขนาดใหญ่กว่าประมาณ 2-3 เท่า นอกจากนั้นยังมีความอ่อนนุ่มมากกว่าไม้ระนาดเอกชนิดไม้ نرم เล็กน้อย

การสร้างสรรคทำนองของระนาดทุ้มนั้นอยู่บนพื้นฐานของทำนองหลัก ทำหน้าที่หยอกล้อไปกับทำนองของระนาดเอกผสมรวมอยู่ในวงมโหรี วงปี่พาทย์ไม้แข็ง วงปี่พาทย์ไม้ نرم วงปี่พาทย์นางหงส์ วงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ และวงปี่พาทย์มอญ โดยลีลาการทำทำนองของระนาดทุ้มจะมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะดังคำกล่าวของบุญธรรม ตราโมท ที่อธิบายถึงบทบาทและหน้าที่ของระนาดทุ้มว่า “หลอกล้อ ยั่วเย้า ไปกับพวกทำลำน้า” (Tramote. 2002, p.2) ซึ่งหน้าที่ของระนาดทุ้มดังกล่าวมักจะแสดงออกในลักษณะล้าไปข้างหน้าหรือย้อยไปข้างหลัง มีการบรรเลงลัดจังหวะบ่อย คล้ายกับตัวตลกประจำวงทำให้การบรรเลงดนตรีมีสีสันมีชีวิตชีวา หากที่เครื่องดนตรีอื่นจะเลียนแบบ

เอกลักษณ์ของการดนตรีไทยนั้น นอกเหนือจะอยู่ที่เสียงเครื่องดนตรีเป็นส่วนใหญ่แล้ว อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญคือ เพลงไทย ความพิเศษอย่างหนึ่งของเพลงไทยคือ บทเพลงบางบทเพลงมีการสอดแทรกทำนองและจังหวะที่ลอกเลียนแบบทำนองดนตรีของชาติต่าง ๆ ซึ่งเรียกเพลงรูปแบบลักษณะอย่างนี้ว่า “เพลงสำเนียงภาษา” ซึ่งสำเนียงภาษานี้สามารถนำมาใช้เป็นเกณฑ์อย่างหนึ่งในการแบ่งประเภทของเพลงไทย เช่น เพลงสำเนียงลาว เพลงสำเนียงแขก หรือเพลงสำเนียงมอญ โดยสามารถพิจารณาสำเนียงของเพลงเป็นเบื้องต้นได้จากการสังเกตชื่อ เช่น เพลงลาวเสียงเทียน มีคำว่า ลาว อยู่ในชื่อจึงสามารถสรุปเป็นเบื้องต้นได้ว่าเพลงดังกล่าวมีสำเนียงลาว เป็นต้น แต่ยังมีบทเพลงไทยอีกหลายเพลงที่ไม่ได้แสดงสำเนียงของเพลงผ่านชื่อแต่ต้องพิจารณาสังเกตจากลักษณะของทำนองที่ปรากฏในเพลง ดังนั้นในการพิจารณาสำเนียงเพลงผู้พิจารณาต้องเป็นผู้มีประสบการณ์และมีความรู้เรื่องทำนองในสำเนียงภาษาต่าง ๆ ตัวอย่างเพลงที่ไม่ปรากฏสำเนียงชื่อเพลงได้แก่ เพลงสารถิ เพลงสุดสงวน และเพลงทะเลแยะ เป็นต้น โดยในการบรรเลงเพลงที่มีสำเนียงภาษาให้เกิดอารมณ์ และสุนทรีย์รสนั้น จำเป็นจะต้องใช้เครื่องดนตรีกำกับจังหวะตามสำเนียงภาษานั้น ๆ รวมไปถึงมีการใช้หน้าทับภาษาซึ่งเป็นหน้าทับเฉพาะใช้สำหรับบรรเลงทำนองส่วนที่แสดงถึงสำเนียงภาษาเท่านั้น

เพลงทะเลแยะ เป็นเพลงเก่าสมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมบรรเลงอยู่ในอัตราจังหวะ 2 ชั้น หน้าทับปรบไก่อ มี 2 ท่อน ท่อนที่ 1 มี 4 จังหวะ ท่อนที่ 2 มี 6 จังหวะ เดิมใช้บรรเลงในวงมโหรีและยังใช้ปี่ชวาเป่านำขบวนกลองชนะในขบวนโดยเสด็จพยุหยาตราทางสถลมารค ตลอดจนใช้บรรเลงในวงปี่พาทย์ประจำเทศน์มหาชาติ กัณฑ์นครกัณฑ์ ที่เรียกว่า ทะแยะกลองโยน ต่อมาพระประดิษฐ์ไพเราะ (มี ดุริยางกูร) ได้นำเพลงนี้มาขยายขึ้นเป็นอัตราจังหวะ 3 ชั้น

ต่อมาหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้นำอัตรา 3 ชั้น ของพระประดิษฐไพเราะมาตัดลงเป็นอัตรา 2 ชั้น และชั้นเดียว ครบเป็นเพลงเถา เพลงทะเลแย้ จัดอยู่ในประเภทเพลงชั้นสูง มีลีลาท่วงทำนอง เม็ดพรายเหมาะสมที่จะนำมาแปรทำนองขึ้นเป็นทางเดี่ยว แสดงฝีมือสำหรับเครื่องดนตรีประเภททำนองได้หลายชนิด จึงมีผู้ประดิษฐ์ทางเดี่ยวเพลงนี้ทั้งเครื่องดนตรีประเภทปี่พาทย์ และเครื่องสาย นอกจากนี้ ยังใช้บรรเลงฝึกไล่มือของระนาดเอก

การสร้างสรรคส์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแย้ 3 ชั้น 3 สำเนียง ผู้สร้างสรรคส์เล็งเห็นความสำคัญของระนาดทุ้มที่ทำหน้าที่สร้างสีสัน ให้การบรรเลงมีชีวิตชีวามากขึ้น ประกอบกับเพลงทะเลแย้ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทเพลงชั้นสูง มีท่วงทำนองเหมาะสมที่จะนำมาแปรทำนองได้ ทำให้ผู้สร้างสรรคส์เกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรคส์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแย้ 3 ชั้น โดยสร้างสรรคส์ออกเป็น 3 สำเนียงภาษา ได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน และสำเนียงแขก โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ด้านดุริยางคศิลป์ไทย และด้านสุนทรียศาสตร์ จากหนังสือ เอกสาร ตำรา งานวิจัย โดยผลของการสร้างสรรคส์สำนวนทางระนาดทุ้มดังกล่าว จะเป็นแหล่งข้อมูล และเกิดองค์ความรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรคส์ผลงานด้านดุริยางคศิลป์ไทย หรือผลงานด้านศิลปกรรม นอกจากนี้งานสร้างสรรคส์ดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนด้านดุริยางคศิลป์ไทยเพื่อพัฒนาทักษะการแปรทำนองและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างสรรคส์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแย้ 3 ชั้น 3 สำเนียง ได้แก่ สำเนียงภาษามอญ สำเนียงภาษาจีน และสำเนียงภาษาแขก

วิธีการศึกษา

1. เป้าหมายของการสร้างสรรคส์

การสร้างสรรคส์ผลงานในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรคส์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแย้ 3 ชั้น 3 สำเนียง ได้แก่ สำเนียงภาษามอญ สำเนียงภาษาจีน และสำเนียงภาษาแขก ดังนั้นเพื่อให้การสร้างสรรคส์บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงกำหนดขอบเขตให้อยู่ในรูปแบบผลงานด้านดุริยางคศิลป์ไทยวิธีการแต่งทำนองแบบคงอัตราจังหวะเดิมจากทำนองหลักเพลงทะเลแย้ 3 ชั้น ประกอบด้วยทำนองสองท่อน โดยท่อนแรกมีจำนวน 8 ประโยค ท่อนสองมีจำนวน 24 ประโยค โดยแต่ละท่อนมีการสอดแทรกทำนองสำเนียงภาษาควบคู่ไปกับสำนวนทางระนาดทุ้มอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ในทำนองที่สร้างสรรคส์ขึ้นยังมีการใช้เครื่องกำกับจังหวะที่สอดคล้องและแสดงออกถึงเอกลักษณ์สำเนียงภาษานั้น ๆ

2. โครงสร้างการสร้างสรรคส์

ในการกำหนดโครงสร้างของผลงานผู้สร้างสรรคส์ได้ดำเนินการกำหนดตามทฤษฎีดุริยางคศิลป์ไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การกำหนดลักษณะของทำนอง

ผู้สร้างสรรคส์กำหนดให้ทำนองมีลักษณะเป็นการผสมผสานระหว่างสำเนียงภาษาและสำนวนทางระนาดทุ้มที่มีความกระชับ สนุกสนาน โดยแยกแต่ละสำเนียงออกเป็นเอกเทศเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างและเอกลักษณ์ในแต่ละสำเนียง พิจารณาความเหมาะสมระหว่างสำนวนระนาดทุ้มและสำเนียงภาษาให้เป็นไปในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน รวมไปถึงหลีกเลี่ยงการใช้ทำนองซ้ำให้น้อยที่สุด นอกจากนี้ในการดำเนินทำนองแต่ละสำเนียงภาษาจะประกอบด้วยทำนอง 2 ท่อน

ซึ่งแต่ละท่อนผู้สร้างสรรค์กำหนดให้มีการบรรเลงซ้ำในลักษณะเดิมเหมือนกันท่อนละ 2 รอบ

2.2 การกำหนดลักษณะของจังหวะ

ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้ใช้จังหวะฉิ่งในอัตราจังหวะ 2 ชั้น เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก อัตราจังหวะดังกล่าวให้ความรู้สึกกระชับ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ใช้จังหวะฉิ่งแบบจีนเพื่อกำกับทำนองสำเนียงจีนโดยเฉพาะ นอกจากจังหวะฉิ่งแล้ว ผู้สร้างสรรค์ยังมีความประสงค์จะใช้จังหวะหน้าทับภาษาที่บรรเลงโดยเครื่องหนึ่งชนิดต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสุนทรียรสและแสดงให้เห็นความเป็นสำเนียงภาษานั้น ๆ ให้ชัดเจนขึ้น โดยทำนองสำเนียงมอญ ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้บรรเลงหน้าทับปรบไก่ 3 ชั้น ในทำนองทั่วไป และบรรเลงหน้าทับมอญ 2 ชั้น ในทำนองเน้นสำเนียงมอญ ส่วนทำนองสำเนียงจีนผู้สร้างสรรค์กำหนดให้บรรเลงหน้าทับจีน 2 ชั้น บรรเลงกำกับทำนองตลอดทั้ง 2 ท่อน และทำนองสำเนียงแขกผู้สร้างสรรค์กำหนดใช้กลองแขกและรำมะนาลำตัดกำกับจังหวะตามความเหมาะสมสอดคล้องกับทำนองบรรเลงกำกับทำนอง

2.3 การกำหนดลักษณะของวงดนตรี

ผู้สร้างสรรค์กำหนดรูปแบบการประสมเครื่องดนตรีลักษณะคล้ายกับการบรรเลงเดี่ยวโดยมีระนาดทุ้มเป็นเครื่องดนตรีดำเนินทำนองหลักเพียงชนิดเดียว นอกจากนั้นเป็นเครื่องกำกับจังหวะตามสำเนียงภาษานั้น ๆ โดยกำหนดให้การบรรเลงทำนองสำเนียงมอญประกอบด้วย ระนาดทุ้ม กลองสองหน้า ฉิ่ง ฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ และกรับ ส่วนการบรรเลงทำนองสำเนียงจีนประกอบด้วย ระนาดทุ้ม กลองต็อก ผ่าง แต้ว ฉิ่ง ฉาบเล็ก กรับ และการบรรเลงทำนองสำเนียงแขกประกอบด้วย ระนาดทุ้ม กลองแขก กลองสองหน้า รำมะนาลำตัด ฉิ่ง ฉาบเล็ก และกรับ

3. วิธีการสร้างสรรค์ทำนอง

กระบวนการสร้างสรรค์และประพันธ์ทำนองในแต่ละสำเนียงนั้น ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการประพันธ์โดยใช้วิธีการแต่งแบบคงอัตราจังหวะเดิม ตามหลักการประพันธ์เพลงไทย ซึ่งเป็นการสร้างทำนองใหม่โดยยึดเค้าโครงลูกตกจากห้องที่ 4 และ 8 ของแต่ละประโยคในเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

พิจารณาลูกตกห้องที่ 4 และ 8 ของประโยคในทำนองหลักอัตราจังหวะ 3 ชั้น

มือขวา	- x - -	x x - -	x x - -	x x - ล	- - x -	x - x -	x - x -	x - x -
มือซ้าย	- x - x	- - - x	- - - x	- - - ล	- - - x	- x - x	- x - x	- x - ล

สร้างสรรคทำนองใหม่โดยคงไว้ซึ่งเสียงลูกตกเดิมในห้องที่ 4 และ 8

มือขวา	- - x	- - x	x - x	- ล - -	x - x	x x - x	- x - x	- ล - -
มือซ้าย	- - xx	- - xx	x - x -	- ล - -	x - x -	- - x -	- - x -	- ล - -

นอกจากนี้ในการสร้างสรรค์ทำนองใหม่ ผู้สร้างสรรค์มีการสอดแทรกสำนวนทางระนาดทุ้มควบคู่ไปกับสำเนียงภาษาโดยคำนึงถึงความงดงาม ความถูกต้องตามหลักวิชาการดนตรีไทย

4. การเก็บรวบรวมและจัดการข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการสำรวจศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้สร้างสรรค์สำรวจและศึกษาเอกสาร ตำราวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นแนวคิดและทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ไทย แนวคิดและทฤษฎีการประพันธ์เพลงไทย แนวคิดและทฤษฎีการสร้างสรรคศิลป์ และแนวคิดและทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ รวมไปถึงศึกษาระวบรวมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับระนาดทุ้มและเพลงทะเลแยะ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เข้ามาเข้ากระบวนการคัดแยก วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อใช้ประกอบการเขียนเค้าโครงวิจัย

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอผลของการสร้างสรรค์ในรูปแบบข้อมูลเชิงพรรณนา ซึ่งทำการบันทึกโน้ตที่ได้จากการสร้างสรรค์อยู่ในระบบโน้ตไทย 8 ท้อง และแบ่งการอภิปรายเป็นรายประโยค พร้อมแสดงถึงแรงบันดาลใจ และทำนองที่โดดเด่นรวมไปถึงแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักและทำนองภาษาที่สร้างสรรค์ขึ้น

ผลการศึกษา

สัญลักษณ์แทนกลวิธีการบรรเลง

มือขวา	-- / รม	หมายถึง	การตีสะบัดขึ้น
มือซ้าย	-- ค - -		
มือขวา	-- ม -	หมายถึง	การตีสะบัดลง
มือซ้าย	-- ร ค		
มือขวา	-- ช ช -	หมายถึง	การตีสะเคาะ
มือซ้าย	-- - - ช -		
มือขวา	-- / ช	หมายถึง	การตีกระทบ
มือซ้าย	-- ม -		
มือขวา	→ รม ฟ ช	หมายถึง	การตีคูด
มือซ้าย	-- - -		
มือขวา	- ร - ม	หมายถึง	การตีประคบหยุดเสียง
มือซ้าย	-- - -		

การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทยอย 3 ชั้น สำเนียงมอญ

ท่อนที่ 1

มือขวา	-- ท	-- ม	ลท - ล	- ล - -	ชล - ช	ฟ ม - ร	- ม - ร	- ร - -
มือซ้าย	- - ชล -	- - ดร -	ช - ล -	- - ร - -	ฟ - ช -	- - ร -	- - ร -	- ช - -

ท่อนที่ 2

มือขวา	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	ดรี - -	ช ม - ม	- ม - ม	ช ม - ม	- ช - -
มือซ้าย	ช - ล -	ช - ล -	ช - ล -	- - - -	- - ร -	ท - ร -	- - ร -	ช - - -

ท่อนที่ 3

มือขวา	ล ล - -	- ฟ - ฟ	ช - ช -	- ล - -	- - ร ม	ช ล ท -	- - ม ฟ	- ช - -
มือซ้าย	- - ร - ร	- - ม -	- - ร - ล	- ล - -	ล ท - -	- - - -	ร - - -	ม ร - -

ท่อนที่ 4

มือขวา	ล ท - -	ล ท ดรี	- ท ดรี	ม ฟิ - -	- - ช ล	- - - ฟ	- ฟ - ฟ	ช ล - -
มือซ้าย	- - ม ฟ	- - - -	ล - - -	- - - -	ม ฟ - -	ช ฟ ม -	ร - ม -	- - - -

ท่อนที่ 5

มือขวา	- - ร ม	ฟ ช - -	- ม ฟ ช	ล ท - -	ม - - ฟ	- - ช - ล	- - - ฟ	- ช - -
มือซ้าย	ล ท - -	- - - -	ร - - -	- - - -	- - ม - -	- - - -	- - ร - -	ม ร - -

ท่อนที่ 6

มือขวา	- ฟ - -	- ล - -	ฟ ฟ - - ฟ	ช ล - -	ช - - ร	- - ม ฟ ช	- - - -	ฟ ช ล ท
มือซ้าย	- - ม ม	- - ร -	- ฟ ม -	- - ร -	- - - -	- - - -	- - ร - -	- - - -

ท่อนที่ 7

มือขวา	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- - - ม	- - - ท	- - - ล	- - - ช
มือซ้าย	- - - ฟ	ฟ ม - -	ม ร - -	ร ท - ท	- - - ม	ม ท - -	ท ล - -	ล ช - -

ท่อนที่ 8

มือขวา	- ฟ - -	- ล - -	ฟ ฟ - - ฟ	ช ล - ช	- - - ร	- ท - -	ล ช - -	- ฟ - -
มือซ้าย	- - ม ม	- - ร -	- ฟ ม -	- - ร -	- - ท -	ช - ล ช	- - ฟ ม	ร - - ม

ท่อนที่ 2

มือขวา	- - ท	- - ม	ลท - ล	- ล - -	ชล - ช	ฟ ม - ร	- ม - ร	- ร - -
มือซ้าย	- - ชล -	- - ดร -	ช - ล -	- - ร - -	ฟ - ช -	- - ร -	- - ร -	- ช - -

ท่อนที่ 3

มือขวา	- ม - ร	- ช - ร	- ล - ช	ฟ ม - ร	- ม - ม	- ม - ม	ช - ม -	- ช - -
มือซ้าย	- - ร ช	- - ร ช	- - ช -	- - ร -	ท - ร -	- - ร -	- - ร - ช	- ช - -

ท่อนที่ 4

มือขวา	- ม - ร	- ร - ล	- ร - -	- ล - -	ร ม - ร	- ร - ช	- คี - -	- ช - -
มือซ้าย	- - ร -	- ล - ล	- - ม ล	- ล - -	- - ร -	- ล - ช	- - ร ช	- ช - -

ท่อนที่ 5

มือขวา	- ช - -	- - ฟ ช	- - - ล	- - - -	- ช - -	- - ฟ ช	- - - ม	- - - -
มือซ้าย	- - ร - -	ร ม - -	- - ฟ -	- ช - -	- - ร - -	ร ม - -	- - ค -	- - ร - -

ท่อนที่ 6

มือขวา	- ม - -	ร ม - ช	- ม - -	- ร - -	- ม - -	ร ม - ช	- - ร -	- ช - -
มือซ้าย	- - ร ค	- - ร -	ค - ร	- ล - -	- - ร ท	- - ร -	- ท - ช	- - ร - -

ท่อนที่ 7

มือขวา	- ช - -	- - ฟ ช	ม ฟ ช	- - - -	- - ร - -	- - - ดร	ท คี	- - - -
มือซ้าย	- - ร - -	ร ม - -	ร - - -	- - ช - -	- - ล - -	ล ท - -	ล - - -	- - ร - -

ท่อนที่ 8

มือขวา	- ม - ร	- ช - ร	- ม - ร	- ท - -	ร ม - ร	- ท - -	ร - - ค	- - - -
มือซ้าย	- - ร -	- - ร -	- - ร -	ช - - ล	- - ร - -	ช - - ล	- - ล -	- ท - -

ท่อนที่ 9

มือขวา	ม - ร	- - ล ช	- ม - -	- - ร -	ช ล - ช	- ฟ - ม	- - ร - ช	- - - ค
มือซ้าย	- - ท -	- - ค - -	ค - - ร	- - ล - -	- - - ช -	ฟ - ม -	ร - ค -	- - ค - ช

ท่อนที่ 10

มือขวา	- - - -	- ม - -	- ท - -	- ล - ท	- - ร - -	- - ล - ท	- - - ล	- - ช - -
มือซ้าย	- - - -	- ท - -	- ท - -	- - ล - ท	- - - -	- - ล - ท	- - - ล	- - ช - -

ท่อนที่ 11

มือขวา	ท - ท ท	- ม - ท	ร - ล ท	- ล - ช	- - - -	- - - ร ช	- - - ร	- ท - -
มือซ้าย	- ท - -	- ท - ท	ร - ล ท	- - ล - ช	- - - -	- - - ร ช	- ท - -	ร ท - ท

ท่อนที่ 12

มือขวา	- - คี	- - - -	- - - -	คี	- - - -	มี	- - - -	ล ท - คี
มือซ้าย	ล ท - -	คี	- - - -	ร ช - -	- - - -	- - คี	คี	ล ช - -

ท่อนที่ 13

มือขวา	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - คี	- - - ร	- - - คี	- - - ท	- - - ล
มือซ้าย	- - - ช	ช ล - ล	- - - ท	ท คี - ค	- - - ร	ท คี - ค	- - - ท	ช ล - ล

ท่อนที่ 14

มือขวา	ช ล - ช	- ม - -	ช - - ม	- - - -	ช ม - -	ร ม - -	ร ม ฟ ช	- - - -
มือซ้าย	- - - ช	ค - - ร	- - - ค	- - - ร	- - - ร	ท คี - ค	- - - ท	- - - ช

ท่อนที่ 15

มือขวา	ฟ ม - ม	- - ร - ท	ร ท - -	- - ช - -	ท ล - -	ท ล - -	ล ช - -	- - - ร
มือซ้าย	- - - ร	ท - ล -	- - - ร	- - - -	- - - ช ล	- - - ช ม	- - - ร	- - - -

ท่อนที่ 16

มือขวา	ร - - -	- - ท - ท	ร - - ท	- - - -	มี	- - - -	ฟ ช - -	- - ม ฟ ช
มือซ้าย	- - - ช	- - - ล	- - - ช	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ท่อนที่ 17

มือขวา	- - - ฟ ช	ท คี	- - - ช ล	ท คี	- - - -	ร ม ฟ ช	- - - -	ช ล ท คี
มือซ้าย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ท่อนที่ 18

มือขวา	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
มือซ้าย	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร

ท่อนที่ 19

มือขวา	- - - ร	- - - คี	- - - ล	- - - -	- - - คี	- - - ท	- - - คี	- - - -
มือซ้าย	- - - ล	- - - ล	- - - ช	ม ร - -	- - - ช	ช ล - -	- - - ฟ	ร คี - -

ท่อนที่ 20

มือขวา	- - - ช	- - - คี	- - - ช	- - - คี	- - - -	ช ล ท คี	- - - ท	- - - -
มือซ้าย	ช คี - -	ช คี - -	ช คี - -	ช คี - -	ช ล ท คี	- - - -	ท ล ช - -	- - - -

ท่อนที่ 21

มือขวา	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - -
มือซ้าย	ร ล - -	ร ล - -	ร ล - -	- - - -	ร ช - -	ร ช - -	ร ช - -	- - - -

ท่อนที่ 22

มือขวา	ช ล ท คี	- - - -	- - - -	- - - -	มี	- - - -	มี	- - - -
มือซ้าย	- - - -	- - - -	ช คี - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

The creation melodies of Ranad Thum: "levels 3 of Ta Yae song"

23

มือขวา	รี-ลล	-ล-	-ลรี	----	รีท-	ลท-ดี	-ลท	ดีรี-
มือซ้าย	-ล-ล	----	ลร-	-ล-	-ลช	-ล-	-ช-	----

24

มือขวา	-ม-รี	-ท-	-ท-ล	-ช-	-ช-ม	-ร-	-ม-ร	-ท-
มือซ้าย	-รี-	ท-ล	-ล-	ช-ม	-ม-	ร-ท	-ร-	ท-ล

กลับต้น

เมื่อบรรเลงท่อนที่ 2 เทียบกลับเปลี่ยนทำนอง	มือขวา	-ลท	-ร-ม	-ช	-ล
4 ท้องสุดท้ายเป็นทำนองลงจบ	มือซ้าย	-ช-	-ล-ท	-ช	-ล

การสร้างสรรคี่สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทยะ 3 ชั้น สำเนียงจีน

ท่อน 1

มือขวา	-ลท	ร-ร-ม	มีรี	รี	ชช	ชล	ทท-ท	ล-ช-	ม-ล-	ช-ม-
มือซ้าย	-ช-	-ท-ท	-ท-ม	-ม-ล	-ท-ล	-ช-ม	-ล-ช	-ม-ร		

2

มือขวา	-ร-	ท-ท	-ร-ช	-ร	-ร-ม	-ชล	-ลท-	-ลล-
มือซ้าย	-ล-ล	-ล-	-ล-	ม-ร-ล	-ท-	ร-ม-	ช-ช	-ช-ช

3

มือขวา	----	รี-รี	ลล-	ลล-	-รี	ดี-ท-	ชช-	ชช-
มือซ้าย	-ท-	-ท-ล	-ม-ล	-ม-ล	-ดี-ท	-ล-ช	-ร-ช	-ร-ช

4

มือขวา	-ล-ล	-ช	-ล-	ช-ฟ	-รี-	-รี-	-รี-
มือซ้าย	-ม-	-ท-ม	-ม-	-ท-ม	-ล-ฟ	-ล-ฟ	-ท-ล

5

มือขวา	-ลล	ลล-	-ดี-ท	-ล-ท	-ลล-	ลล-	-ดี-ท	-ล-ช
มือซ้าย	-ล	-ม-ล	-ช-ฟ	-ม-ฟ	-ล	-ม-ล	-ช-ฟ	-ม-ร

6

มือขวา	-ม-	-รี-	-ท-	-ช-	ทท-ร	ร-ม	ชช	รี-ล	ทท-
มือซ้าย	-รี-ท	-ท-ล	-ล-ช	-ร-	ช-ร	ม-ช	ร-ล	ท-ท	

7

มือขวา	-รี-	รี-รี	มี-มี	ล-ล-	ท-ท-	ช-ช-	ช-ม-	-ช-
มือซ้าย	-ท-	-ท-ม	-ม-ช	-ช-ท	-ท-ม	-ม-ล	-ร-ช	-ช-ช

8

มือขวา	-ร-	-ม-	-ฟ-	-ช-	-ล-	-ช-	-ฟ-	-ม-
มือซ้าย	-ร-	ร-ม-	-ฟ-	ฟ-ช	-ล-	ฟ-ช	-ฟ-	ร-ม-

กลับต้น

ท่อนที่ 2

มือขวา	----	ม-ม-ช	-รี-	-ท-	-ช-	ช-ช-	-ร-	-ช-
มือซ้าย	-ร	-ร-ร	-ท-ล	ช-ล	-ม-	-ม-ร	-ท-ท	-ม-ร

2

มือขวา	-ร-	รี-รี	ร-ม-ช	รี-รี	-ร-	รี-รี	ชลท	ชช
มือซ้าย	-รี	-รี-	-รี	-รี-	-รี	-รี-	-ช	-ช-

3

มือขวา	-ลล	ท-	-ม-	-ดี-	-ลล	ท-	-ช-รี	----
มือซ้าย	-ล	-ล-	ดี-รี	-ท-ล	-ล	-ล-	ร-	ดี-ท-ล-ช

4

มือขวา	-ช	ฟ	-ช-ฟ	-ช	-ชช	ล-	-ล-ช	ฟ
มือซ้าย	-ร	-ม-รี	-รี-	ม-รี	-ช	-ช-	-รี	-ม-รี

5

มือขวา	-ม-มี	ช-	ช-รี	-ร-	-ลล	ท-	ดี-ชช	-ช-
มือซ้าย	-ม	-รี-	-รี	-รี	-ล	-ช-	-ช-ช	-ช-

6

มือขวา	-ช	ท-ท	-รี-	ดี-ท-	-ช-	ลล-ท-	ชช	มี-ช-
มือซ้าย	-ร-	-ช-ร	-ดี-ท	-ล-ช	-ร-	-ล-ช	-ช-ม	-ม-ร

7

มือขวา	-รี-รี	ม-	รี-รี	-ดี-	-ร-	-ดี-	-ร-	-ดี-
มือซ้าย	-รี	-รี-	-รี	-ท-ล	-ล	-ท-ล	----	ล-ท

8

มือขวา	-ท-ท	ท-ท	-ช-	-ช-	-รี-รี	ม-	ม-ฟ	ฟ-ม-
มือซ้าย	-ท	-ฟ-ท	-ร-ท	-ท-ร	-รี	-ร-	-ร-ม	-ร-ดี

9

มือขวา	-ดี-	ช-ช-	-ดี-ร	-ร-ม-	-ดี-รี	ดี-ดี	ดี-รี	ชช-ช-
มือซ้าย	-ช-	-ม-ดี	-ช-	-ดี-	-ล	-ล-ช	-ช	-ช-

มือขวา	-ดี-	ดี-ดี-	ล-ล-	ม-ม-	ช-รี	ม-ร-	ดี-ดี-	ท-ดี-
มือซ้าย	-ดี-	-ล-ช	-ช-ร	-ร-ช	-รี	-ดี-ท	-ท-ล	-ล-ท

11

มือขวา	-รี-มี	รี-ดี	ท-ช-ล	ช-ม-ช-ร	-ฟ-ม	ฟ-ร-ม	-ดี-ร	-ร-ม-
มือซ้าย	-ช	-ฟ-ม	-ร-ท	-ท-ล	-ท	-ล-ช	-ช-	-ดี-

12

มือขวา	----	ฟ-ดี	-ดี-	-รี-ดี	----	ท-ท	-ดี-รี	-ท-
มือซ้าย	----	-ดี-	-ดี-	-รี-ดี	-ช-	-ล-	ช-	-ช-ล

13

มือขวา	-ล-ดี-	-ล-	-ฟ-	-รี-	-ม-ช-	-ม-	-ท-	-ช-
มือซ้าย	----	ฟ-ช-ฟ	ดี-ม-ร	-ร-ร	----	ท-ร-ท	ช-ล-ช	-ช-ช

14

มือขวา	ท-ล	ล-ล-ช	ดี-ดี	-ดี-ช	ท-มี	มี-มี	ฟ-ฟ	-ฟ-รี
มือซ้าย	-ล-ช	-ช-ช	-ร-ช	-ร-ช	-ม-รี	-ร-ร	-ล-ร	-ล-ร

15

มือขวา	รี-รี	-ดี	-ท	-ดี	-ล	ท-	ท-ดี	ดี-ดี
มือซ้าย	-รี	ช-ดี	ฟ-ท	ม-ล	-ดี	-ล	-ล-ท	-ล-ท

16

มือขวา	-ช-	-รี-ช	-ช-ร	-รี-	-ช-	-ม-	-ช-	-ดี-
มือซ้าย	-ม-ร	-ร-	ม-ม-	-ร-ร	----	-ดี-ร	-ฟ-ม	ร-ดี-

17

มือขวา	-รี-ดี	-ท-	-ช-ล	ท-ดี	-รี-ดี	-ท-	-ร-ม	ฟ-ช-
มือซ้าย	-ช	-ล-ช	-ม-	-ดี	-ช	-ล-ช	-ดี-	-ช

18

มือขวา	----	-ดี-	-ล-ช	-ดี-ช	----	-ร-	-ม-ช	-ดี-ช
มือซ้าย	----	-ดี-	-ล-ช	-รี-ช	----	-ล-	-ท-ช	-ร-ช

19

มือขวา	-ดี	-ช	-ดี-	-ช-	ดี-มี	----	ช-ล-ท	-ดี-
มือซ้าย	----	ล-ช-ร	-ล-ช	-ช-ช	-ดี	ช-ม-ร-ดี	-ดี	-ดี-

20

มือขวา	-ม-	ม-ม-	ช-ล	ล-ล-	ดี-ร	ร-ร	ม-ช-	ร-ช-
มือซ้าย	-ร	-ร-ช	-ล-ช	-ช-ดี	-ดี	-ดี-ม	-ช-ม	-ม-ล

21

มือขวา	ล-ดี	ดี-ดี	ช-ล	ม-ล	ช-ดี	ล-ดี	ช-ล	ม-ช-
มือซ้าย	-ดี	-ล-ช	-ช-ม	-ม-ช	-ล	-ดี-ช	-ช-ม	-ม-ร

22

มือขวา	ล-ล-	ล-ล-	ม-ม-	ม-ม-	ล-ล-	ล-ดี	ล-ล-	ล-ล-
มือซ้าย	-ช-ม	-ช-ม	-ท-ม	-ท-ม	-ช-ม	-ช-ล	-ม-ล	-ม-ล

23

มือขวา	----	มี-มี	-ดี-	ดี-มี	-ดี-	ดี-ดี	-ช-	ร-ม-
มือซ้าย	-รี	-รี-ล	-ดี	-รี	-ดี	-ล-ช	-ม-ดี	-รี

24

มือขวา	----	มี-รี	ท-ล	ฟ-ฟ	-ร-ม	-ล-	-ม-ฟ	ช-ล-
มือซ้าย	-รี	-ท-ล	-ช-ม	-ร-ม	-ท-	-ช-ม	-ร-	-ล

กลับต้น

เมื่อบรรเลงท่อนที่ 2 เทียบกลับเปลี่ยนทำนอง	มือขวา	-ลท	-ร-ม	-ช	-ล
4 ท้องสุดท้ายเป็นทำนองลงจบ	มือซ้าย	-ช-	-ล-ท	-ช	-ล

การสร้างสรรคี่สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทยะ 3 ชั้น สำเนียงแขก

ท่อน 1

มือขวา	----	-ช-	-ช	-ดี	-ท-ล	-ช-ล	-ช-ม	-ร
มือซ้าย	-ช	----	-ช-	-ดี	-ท-ล	-ช-ล	-ช-ม	-ร-

2

มือขวา	-ร-ท	-ร-ร	รี-รี	ร-ท	ร-ร-ท	-รี	ช-	-ช-
มือซ้าย	-ร-	-ร-	-รี-รี	-รี	----	-รี-	-ร-ม-ช	-ช-ช

3

มือขวา	-ช	ช-ช	ช-ช-ม	-ช-ล	-ล-ช	ช-ช	ช-	-ช-
มือซ้าย	-ช	-ช-ช	-ช-ท	-ช-ล	-ช	-ช-ม	-ร-ม-ช	-ช-ช

4

มือขวา	----	-ช-	-ม-ฟ	-ช-ล	-ล-ล	รี-ดี	-ล-ล	รี-ดี
มือซ้าย	-ช	----	-ท-ดี	-ร-ม	-ดี	-รี-	-ดี	-รี-

5

มือขวา	-ล-	ม-ฟ-ล	-รี-	-ดี-	-ท-	ม-ฟ-ล	-ท-	-ล-
มือซ้าย	-ม-	ท-ร-ม	----	-ล-ท	-ฟ-	ท-ร-ม	----	ฟ-ช

6

มือขวา	-ช-	-ม-ฟ	ช-ม-	ช-ช	----	ช-ล-ท	-ท-ท	ท-ดี-ท
มือซ้าย	-ร-	-รี-	ช-ดี	-ม-ดี	-ช-	-ฟ-	-ท-ท	-ล-ฟ

7

มือขวา	----	----	-ม่-	ม่-รี-	-ท-	ลท-รี	----	ค-ท-
มือซ้าย	-ท-	ท-ร-	-ม-รี	-ค-ท-	-ฟ-	----	-ร-ท-	-ล-ช-

8

มือขวา	-ช-	-ช-	-ช-ล	-ช-ช	-ลท	----	-ม่-	ม-ม
มือซ้าย	-ร-	-ร-	-ฟ-	-ร-	-ช-	ลช-ฟม	-ม่-	-ล-

กลับต้น

ท่อนที่ 2

1

มือขวา	-ล-ช-	ช-ช-	ม-ม-	ร-ร-	ร-ร-	ร-ร-	ร-ร-	ร-ร-
มือซ้าย	-ช-	-ช-ม	-ม-รี	-ร-ม	-ร-รี	-ม-	-ร-รี	-ร-รี

2

มือขวา	-ม่-	-ร-	-ม-	-ร-	-ม-	-ช-ม	ช-ค-	-ช-
มือซ้าย	-ม่-	-รี-	-ม-	-รี-	-ม-	-ช-ท	-ร-ช	-ช-ช

3

มือขวา	----	ช-ช-ม	----	ช-ม-	-ช-ม	-ช-ม	-ช-ม	-ช-
มือซ้าย	-ช-	-ช-	-ช-	----	-ช-	-ช-	-ช-	-ช-ช

4

มือขวา	-ช-	ช-ม-	ช-ล	ลท-	ล-ช-	ช-ม-	ช-ม-	รท-
มือซ้าย	-ช-	-ช-	-ล	-ล	-ช-	-ช-	-ม-รี	-ร-

5

มือขวา	ร-ร-	รท-	ร-ม-	ม-ช-	รท-	ม-ร-	ช-ม-	-ช-
มือซ้าย	-ร-	-รี	-ม-	-ม-	-ร-	-ม-	-ช-	-ช-

6

มือขวา	----	ช-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช	----	รท-ร	-ท-ร	-ท-ร
มือซ้าย	----	-ช-ช	-ช-ช	-ช-ช	-ช-	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร

7

มือขวา	----	ฟ-ช-	ช-ล-	ลท-	-ล-	ช-ล-	ลท-	ท-ค-
มือซ้าย	-ร-	-ม-ฟ	-ช-	-ล	-ม-	-ฟ-ช	-ล	-ท

8

มือขวา	-ท-	ท-ค-	ค-รี-	รี-ม่-	-รี-	-ค-รี	ม่-รี-	ค-ค-
มือซ้าย	-ฟ-	-ล-ท	-ค-	-รี	-ล-	ลท-	-ค-	-ช-ค-

9

มือขวา	-ท-	-ล-ช	ลช-ช	-ล-	ท-ค-	-ท-ล	ทล-ท	-ล-
มือซ้าย	-ม-	-ม-รี	-ร-รี	-ม-	ฟ-ชช	-ฟ-ม	-ม-ฟ	-ม-

10

มือขวา	-ช-	-ฟช	-ท	-ล-ช	-ช-	-ลท	-รี	-ค-ท
มือซ้าย	-ร-	ร-ม-	ฟ-ม-	-ฟ-	-ร-	ฟ-ช-	ลช-ฟ	ท-ล-

11

มือขวา	-ท-	-ค-รี	-รี-รี	รี-รี-	-รี-	-ท-ค	-ค-ค-	ค-ค-
มือซ้าย	-ฟ-	ลท-	-รี	-ช-รี	----	ช-ล-	-ค-	-ช-ค-

12

มือขวา	-ค-	-ท-ค	-ม่-	-รี-ค	-ม่-	-รี-ค	รี-ค-	-ท-ล
มือซ้าย	-ช-	ช-ล-	ทล-ช	ค-ท-	-ล-	-ล-ช	-ชช	-ฟ-ม

13

มือขวา	ชช-รี-	ลท-ค	ม่-ลท	ค-รี-	-ค-รี	----	-ช-	-ฟช
มือซ้าย	-ช-รี	----	-ช-	----	-ท-	ค-ทลช	-ร-	ร-ม-

14

มือขวา	ค-ค-	ร-ม-ฟ	ล-ร-ม	ฟ-ช-	-ช-ล	----	-ร-	-ค-ค
มือซ้าย	-ค-ค	----	-ค-	----	-ฟ-	ช-ฟ-ม	-ล-	ลท-ล

15

มือขวา	-ร-ม	-ร-ม	-ร-ม	----	-ค-	-ท-	-ร-	-ค-
มือซ้าย	-ค-	ร-ค-	-ค-	ร-ค-ท	-ท-ล	ช-ล	-ค-ท	ล-ท

16

มือขวา	ม-	-ร-	ฟ-	-ม-	-ฟช	-ล-ช	-ฟ-ม	-ร-ค
มือซ้าย	-ร-ค	ท-ค	-ม-รี	ค-รี	-ม-	ฟ-ฟ	-ม-รี	ค-ท-

17

มือขวา	-ค-	-ฟช	-ช-ล	-ลท	-ท-ค	-ลท	-ช-ล	-ฟช
มือซ้าย	-ช-	ร-ม-	ฟ-	-ช-	-ล-	ช-	ฟ-	ม-

18

มือขวา	-รี-รี	-ม-ฟ	-ฟ-ช	-ช-ล	-ฟ-ฟ	-ช-ล	-ลท	-ท-ค
มือซ้าย	-รี	-ม่	-ฟ	-ช	-ฟ	-ช	-ล	-ท

19

มือขวา	-ล-ช-	-ท-ค-	-ค-รี-	-รี-ม่-	-รี-	-ค-รี	-ม่-	-รี-ค
มือซ้าย	-ล-	-ท	-ค	-รี	-ล-	ลท-	ค-ทล	ค-ท-

20

มือขวา	-ค-	-ท-ค	-ค-รี	ค-ค-	-รี-ม่	----	-ล-รี	-ล-ล
มือซ้าย	-ช-	ช-ล-	-ท-	-ช-	-ค-	รี-ค-ท	-ร-	-รี-

21

มือขวา	----	----	ร-ม-ฟช	ลท-	-ท-	----	ฟช-ลท	ค-รี-
มือซ้าย	-ช-	ร-ม-ฟช	----	-ท	-ท-	ฟช-ลท	----	-รี

22

มือขวา	-รี-	----	ช-ลท-ค	----	รี-รี-	-ค-	-ท-	-ล-
มือซ้าย	-รี-	ช-ลท-ค	----	ท-ค-ร-ม	-รี-ช	ร-ค-ฟ	ค-ท-ม	ท-ล-

23

มือขวา	-ช-	ช-ร-	ช-ร-	ล-ร-	ท-ค-	ค-ช-	ค-รี-	รี-ช-รี
มือซ้าย	-ช-	-ช-	-ล	-ท	-ค	-ค	-ร	-

24

มือขวา	รี-ม่-	รี-ค	-ท-	-ล-	ช-ม-ม	-ร-	-ค-	ท-ล-ล
มือซ้าย	-รี-ค	-ค-ท-	ท-ล-ล	ช-ช-ม	-ร-	ร-ค-ค	ท-ท-ล	-ช-

กลับต้น

เมื่อบรรเลงท่อนที่ 2 เทียบกลับเปลี่ยนทำนอง	มือขวา	-ล-ท	-ร-ม	-ช	-ล
4 ห้องสุดท้ายเป็นทำนองลงจบ	มือซ้าย	-ช-	-ล-ท	-ช	-ล

จากการสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลง
ทะแย 3 ชั้น 3 สำเนียงได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน
และสำเนียงแขก ผู้สร้างสรรค์สามารถสรุปผลการ
สร้างสรรค์ออกเป็นประเด็นทั้งหมด 3 ประเด็น ดังนี้

1. การดำเนินสำนวนระนาดทุ้ม

ผู้สร้างสรรค์ประพันธ์สำนวนระนาดทุ้มโดย
มีการสอดแทรกกลวิธีพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การสะเดาะ
การตีตุ๊ด การตีล็กจังหวะ และการตี้อยยจังหวะ
นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ประพันธ์สำนวนระนาดทุ้ม
โดยกำหนดให้บางประโยคมีการดำเนินทำนองใน
ลักษณะคล้ายกับการถาม-ตอบ กล่าวคือ กำหนดให้
วรรคหน้าและวรรคหลังดำเนินทำนองโดยมีตำแหน่ง
การวางเสียงและกลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษที่
เหมือนกัน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 12 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงมอญ

มือขวา	-ช-	-ล	-ท	-ค	-รี	-ค	-ท	-ล
มือซ้าย	-ช-	ช-ล-ล	-ท	ท-ค-ค	-ร-	ท-ค-ค	-ท	ช-ล-ล

จากตัวอย่างประโยคที่ 12 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงมอญ
จะเห็นได้ว่าเป็นการดำเนินสำนวนระนาดทุ้มที่วรรคแรก
และวรรคหลัง มีการวางตำแหน่งเสียงในห้องเพลงเป็น
รูปแบบเดียวกัน คือ

/ - - x x / x x - x / - - x x / x x - x /

ประโยคที่ 13 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงจีน

มือขวา	- ล ด -	- ล - -	- ฟ - -	- ร - -	- ม ช -	- ม - -	- ท - -	- ช - -
มือซ้าย	- - - -	ฟ - ช ฟ	ด - ม ร	- ร - ร	- - - -	ท - ร ท	ช - ล ช	- ช - ช

จากตัวอย่างประโยคที่ 13 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงจีนจะเห็นได้ว่าเป็นการดำเนินสำนวนระนาดทุ้มที่วรรคแรกและวรรคหลังมีการวางตำแหน่งเสียงในท้องเพลงเป็นรูปแบบเดียวกัน คือ

/ - x x - / x x x x / x x x x / - x - x /

ประโยคที่ 21 ท่อน 2 ของสำเนียงแขก

มือขวา	- - - -	- - - -	ร ม ฟ ช	ล ท - -	- ท - -	- - - -	ฟ ช ล ท	ด ร - -
มือซ้าย	- ช - -	ร ม ฟ ช	- - - -	- - - -	- ท - -	ฟ ช ล ท	- - - -	- - - -

จากตัวอย่างประโยคที่ 21 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงแขกจะเห็นได้ว่าเป็นการดำเนินสำนวนระนาดทุ้มที่วรรคแรกและวรรคหลัง มีการวางตำแหน่งเสียงในท้องเพลงเป็นรูปแบบเดียวกัน คือ

- x - - / x x x x / x x x x / x x - x

2. การดำเนินทำนองสำเนียงภาษา

การดำเนินทำนองสำเนียงภาษาต่าง ๆ ที่ปรากฏในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ สามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบแรก คือ การดำเนินทำนองสำเนียงภาษาที่มีความถี่กระชั้นมีการใช้เสียงซ้ำและการตีเสียงคู่ 8 แบบสลับมือ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 2 ท่อนที่ 1 ของสำเนียงมอญ

มือขวา	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	ด ร - -	ช ม - ม	- ม - ม	ช ม - ม	- ช - -
มือซ้าย	ช - ล -	ช - ล -	ช - ล -	- - - -	- - - -	ท - ร -	- - - -	ช - - -

ประโยคที่ 7 ท่อน 1 ของสำเนียงจีน

มือขวา	- - - -	ร - - -	ร - - -	ม - - -	ล - - -	ท - - -	ช - - -	ช - - -	- ช - -
มือซ้าย	- - - -	- ท - ม	- ม - ช	- ช - ท	- ท - ม	- ม - ล	- ร - ช	- ช - ช	- ช - ช

ประโยคที่ 3 ท่อนที่ 1 ของสำเนียงแขก

มือขวา	- - - -	ช - ช -	ช - ช -	- ช - ล	- - - -	ช - ช -	ช - - -	- ช - -
มือซ้าย	- - - -	- ช - ช	- ช - ท	- ช - ล	- - - -	- ช - ม	- ร - ม	- ช - ช

รูปแบบที่สอง คือ การดำเนินทำนองสำเนียงภาษาแบบบังคับทาง ทำนองห่าง ๆ สลับกับทำนองถี่กระชั้น ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 9 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงมอญ

มือขวา	- - - -	- ม - -	- ท - -	- ล - ท	- ร - -	- ล - ท	- - - -	- ช - -
มือซ้าย	- - - -	- ท - -	- ท - -	- ล - ท	- ร - -	- ล - ท	- - - -	- ช - -

ประโยคที่ 18 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงจีน

มือขวา	- - - -	- ด - -	- ล - ช	- ด - ช	- - - -	- ร - -	- ม - ช	- ด - ช
มือซ้าย	- - - -	- ด - -	- ล - ช	- ร - ช	- - - -	- ล - -	- ท - ช	- - - -

ประโยคที่ 1 ท่อนที่ 1 ของสำเนียงแขก

มือขวา	- - - -	- ช - -	- - - -	- - - -	- ท - ล	- ช - ล	- ช - ม	- - - -
มือซ้าย	- - - -	- - - -	- ช - -	- - - -	- ท - ล	- ช - ล	- ช - ม	- - - -

รูปแบบที่สาม คือ การดำเนินทำนองสำเนียงภาษาผสมผสานกับสำนวนระนาดทุ้ม โดยกำหนดให้ในหนึ่งวรรคมีช่วงต้นเป็นสำเนียงภาษาและช่วงท้ายวรรคเป็นสำนวนระนาดทุ้ม ดังตัวอย่างวรรคหลังประโยคที่ 2 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงมอญ

มือขวา	- ม - ม	- ม - ม	ช - ม -	- ช - -
มือซ้าย	ท - ร -	ท - ร -	- ร - ช	- ช - ช

สำเนียงมอญ
สำนวนระนาดทุ้ม

วรรคแรกของประโยคที่ 1 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงจีน

มือขวา	- - - -	ม - ม ช	- ร - -	- ท - -
มือซ้าย	- - - -	- ร - ร	- ท - ล	ช - - ล

สำเนียงจีน
สำนวนระนาดทุ้ม

วรรคแรกประโยคที่ 7 ท่อนที่ 2 ของสำเนียงแขก

มือขวา	- - - -	ฟ - ช -	ช ล - -	ล ท - -
มือซ้าย	- - - -	- ม - ฟ	- - - -	- - - -

สำเนียงแขก
สำนวนระนาดทุ้ม

3. ความสัมพันธ์ของจังหวะและทำนอง

ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้ทำนองแต่ละสำเนียงภาษามีใช้จังหวะหน้าทับที่หลากหลายและแตกต่างกันไปตามแต่ละสำเนียงภาษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 สำเนียงมอญ ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้หน้าทับปรบไ้ 3 ชั้นบรรเลงกำกับทำนองส่วนใหญ่ และมีการใช้หน้าทับมอญ 2 ชั้นบรรเลงกำกับทำนองสำเนียงมอญแบบบังคับทางในประโยคที่ 9, 10 ของท่อนที่ 2

3.2 สำเนียงจีน ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้ใช้หน้าทับจีน 2 ชั้นบรรเลงโดยกลองตอกกำกับทำนองทั้งสองท่อน

3.3 สำเนียงแขก ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้ใช้กลองแขกและรำมะนาลำตัดกำกับจังหวะตามความเหมาะสมสอดคล้องกับทำนองบรรเลงโดยกลองแขกและรำมะนาลำตัดกำกับจังหวะในทำนองทั่วไปและทำนองสำเนียงแขก

อภิปรายผล

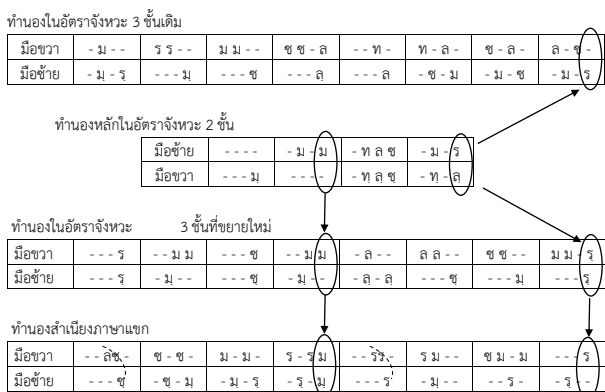
1. กระบวนการสร้างสรรค์และผลงานที่เกิดขึ้น

การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลย 3 ชั้นในครั้งนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้านดุริยางคศิลป์ไทย กำหนดแผนการดำเนินงาน และกำหนดระเบียบวิธีการสร้างสรรค์ ส่งผลให้งานสร้างสรรค์ในครั้งนี้บรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยดำเนินตามทฤษฎีการสร้างสรรคศิลป์ของ ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์ (Pidokrajt, 2020, p.81-90) กล่าวว่า ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินตามทฤษฎีการสร้างสรรคศิลป์สามารถเกิดขึ้นได้จากปัจจัยและวิธีการ 3 อย่าง ได้แก่ ปรากฎการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ บริบททางวัฒนธรรม และองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการวิจัย โดยในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นจากบริบททางวัฒนธรรมด้านดุริยางคศิลป์ไทย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ

กับศาสตร์ด้านบทเพลง การบรรเลง และการประพันธ์เพลงไทย ทำให้ผลงานที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นบทเพลงในอัตราจังหวะ 3 ชั้นประกอบด้วย 3 สำเนียง ได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน และสำเนียงแขก โดยในแต่ละสำเนียงประกอบด้วย 2 ท่อน ท่อนแรกมี 8 ประโยค ท่อนสองมี 24 ประโยค ลักษณะการดำเนินทำนองในแต่ละสำเนียงเป็นการผสมผสานกันระหว่างทำนองสำเนียงภาษาและสำนวนทางระนาดทุ้มปะปนระคนกันไป นอกจากนี้ทำนองในแต่ละสำเนียงยังถูกกำกับด้วยจังหวะหน้าทับโดยใช้เครื่องหมายและเครื่องหมายที่แสดงออกให้เห็นถึงความสอดคล้องกับสำเนียงภาษานั้น ๆ เช่น ทำนองสำเนียงแขกมีการใช้กลองแขกและรำมะนาลำตัดกำกับจังหวะตามความเหมาะสม สอดคล้องกับทำนอง

ในการสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มแต่ละสำเนียง ผู้สร้างสรรค์ดำเนินการประพันธ์โดยใช้วิธีการแต่งแบบคงอัตราจังหวะเดิม ตามแนวคิดการประพันธ์เพลงไทยของ Chaiseree (2013) ซึ่งได้นำเสนอกลวิธีการทำที่เกี่ยวกลับหรือทางเปลี่ยน อันเป็นกลวิธีการประพันธ์เพลงไทยลักษณะหนึ่งที่คงอัตราจังหวะและสัดส่วนทุกอย่างไว้อย่างเดิม แต่มีการประพันธ์และบรรจุทำนองใหม่โดยให้มีลูกตกท้ายวรรคหรือประโยคเป็นเสียงเดียวกัน ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างทำนองใหม่โดยยึดเค้าโครงลูกตกห้องที่ 4 และ 8 ของแต่ละประโยคในเพลงทะเลย 3 ชั้น แล้วประพันธ์ทำนองใหม่โดยยึดหลักทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ตามแนวคิดของ วิรุณ ตั้งเจริญ (Tangcharoen, 2009, p.36-38) ซึ่งกล่าวว่า สุนทรียะ หรือสุนทรียภาพ เป็นความรู้สึกบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจเพื่อตอบสนองต่อความงามในห้วงเวลาหนึ่งซึ่งอาจเกิดจากภาพจากเสียงจากตัวอักษร หรือประสาทสัมผัสอื่น ๆ โดยแสดง

ออกมาในรูปของอารมณ์ต่าง ๆ ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้ประพันธ์ทำนองในแต่ละประโยคโดยใช้ อารมณ์ต่าง ๆ เป็นกำหนดลักษณะของทำนองดนตรี ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นอารมณ์แห่งความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้งนี้หลังจากการใช้กระบวนการประพันธ์ วิธีดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ประสบปัญหาอย่างหนึ่ง คือ ลูกตกในท้องที่ 4 จากทำนองหลักบางประโยคไม่เอื้อ ต่อการสร้างสรรคทำนองสำเนียงภาษาตามเป้าประสงค์ ของผู้สร้างสรรค์ และเพื่อให้การสร้างสรรคผลงาน ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ผู้สร้างสรรค์จึงมีความ จำเป็นที่จะต้องกำหนดเสียงลูกตกในท้องที่ 4 ใหม่ และ ยังต้องการให้ทำนองสอดคล้องกับเพลงทေးมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้สร้างสรรค์จึงได้ขยายทำนองจากอัตรา จังหวะ 2 ชั้น ขึ้นเป็นอัตราจังหวะ 3 ชั้นใหม่ แล้วประพันธ์ ทำนองสำเนียงภาษาตามเค้าโครงเสียงลูกตกของ ทำนองที่ขยายใหม่ เช่น ประโยคที่ 1 ในท่อนที่ 2 ของ สำนวนทางระนาดทุ้มสำเนียงแขก จะเห็นได้ว่าเสียงลูกตก ในท้องที่ 4 ไม่ตรงกับเสียงลูกตกในทำนองหลักอัตรา จังหวะ 3 ชั้นเดิม เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ได้ประพันธ์ ทำนองสำเนียงภาษาโดยยึดเค้าโครงลูกตกจากทำนอง ที่ขยายขึ้นใหม่จากอัตราจังหวะ 2 ชั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้สร้างสรรค์ มีการปรับเปลี่ยนลักษณะการบรรเลงของเสียงลูกตก แต่ทั้งนี้ก็ยังคงไว้ซึ่งเสียงลูกตกเดิมจากทำนองที่ขยาย ขึ้นใหม่

ผลงานสำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทေး 3 ชั้น ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ เป็น ผลงานการบรรเลงระนาดทุ้มรูปแบบหนึ่งที่มีความ กระชับ สนุกสนาน สามารถนำไปใช้บรรเลงได้อย่าง หลากหลายตามโอกาสและความเหมาะสม นอกจากนี้ เพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์เกิดประโยชน์สูงสุดผู้สร้างสรรค์ เห็นว่าควรนำไปประยุกต์เข้ากับการจัดการเรียนการสอน ด้านดุริยางคศาสตร์ไทย โดยใช้เป็นตัวอย่างเพื่อแสดง ให้เห็นถึงกระบวนการประพันธ์และการแปรทำนอง เพลงไทย ซึ่งในท้ายที่สุดผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้ก็จะ แปรสภาพเป็นแหล่งข้อมูล และองค์ความรู้สามารถนำไปใช้ เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานด้านดุริยางคศิลป์ไทย หรือผลงานด้านศิลปกรรมอื่น ๆ ต่อไป

จากกระบวนการสร้างสรรค์และลักษณะของ ผลงานที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์เห็นว่ามีความ สอดคล้องคล้ายคลึงกับงานสร้างสรรค์บทเพลงตบวิฬาร์ เริงสำราญ ของ Kawphachone (2018) ที่สร้างสรรค์ผลงาน บทเพลงด้านดุริยางคศิลป์เพื่อนำเสนอโลกทัศน์และ บริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแมว โดยมีลักษณะของผลงาน เป็นเพลงตบประกอบด้วยทำนองทั้งหมด 3 ช่วง แต่ละ ช่วงมีการสอดแทรกทำนองสำเนียงภาษาต่าง ๆ ซึ่ง สังเกตได้จากบางทำนองมีการใช้หน้าทับภาษาบรรเลง กำกับทำนอง จะเห็นได้ว่าทั้งผลงานของผู้สร้างสรรค์ และผลงานสร้างสรรค์ของชนะชัย กอผจญ มีลักษณะ และรูปแบบการดำเนินทำนองที่มีการสอดแทรกทำนอง สำเนียงภาษาร่วมไปกับการใช้เครื่องหนังและเครื่องกำกับ

จังหวะบรรเลงหน้าทับสำเนียงภาษาที่สอดคล้องกับสำนวนทำนองนั้น ๆ ซึ่งเหตุที่ก่อให้เกิดความคล้ายคลึงนี้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากประสบการณ์ ความรอบรู้ และความมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์ นอกจากนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการทบทวนทฤษฎีเดียวกัน คือ ทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ไทย เนื่องจากทฤษฎีดังกล่าวมีหลักคิดและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ถึงแม้การสร้างสรรค์ในแต่ละครั้งจะมีวัตถุประสงค์ แรงบันดาลใจ และลักษณะทำนองที่แตกต่างกัน แต่ก็คงไว้ซึ่งความคล้ายคลึงทั้งรูปแบบและองค์ประกอบหลักไปโดยปริยาย

2. การเผยแพร่และนำผลงานสร้างสรรค์ไปใช้

การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้านดุริยางคศิลป์ไทยที่มุ่งแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์การดำเนินทำนองของระนาดทุ้มที่ผสมผสานทำนองสำเนียงภาษา ได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน และสำเนียงแขก ในการเผยแพร่ผลงานผู้สร้างสรรค์ได้บันทึกเป็นไฟล์เสียงในรูปแบบ MP3 แล้วดำเนินการส่งต่อให้นักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช หรือผู้สนใจ เพื่อนำไฟล์เสียงดังกล่าวไปฝึกปฏิบัติหรือใช้ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานด้าน ดุริยางคศิลป์ไทยโดยเฉพาะเครื่องมโหรีระนาดทุ้ม นอกจากนี้ผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าวยังมีคุณค่าแสดงออก ถึงการอนุรักษ์และให้ความเคารพต่อภูมิปัญญาไทยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ดุริยางคศิลป์ไทย ทั้งลักษณะการดำเนินทำนองของเครื่องดนตรีระนาดทุ้ม หรือวิธีการประพันธ์เพลงไทย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น ในครั้งนี้ประกอบด้วยทำนองซ้ำ เร็ว หลากหลายรูปแบบสำนวนและถือได้ว่าเป็นการบรรเลงเพลงไทยในรูปแบบหนึ่ง จึงมีความเหมาะสมที่จะนำทำนองที่สร้างสรรค์ใหม่นี้ไปใช้บรรเลงในโอกาสอื่น ๆ ตามความเหมาะสมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยสืบเนื่อง

ในวัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทยยังมีสำเนียงภาษาอื่น ๆ ที่มีเอกลักษณ์ ได้แก่ สำเนียงภาษาลาว สำเนียงภาษาญวน สำเนียงภาษาเขมร ฯลฯ ดังนั้นผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดของสำเนียงภาษาเพื่อสร้างสรรค์ขึ้นเป็นผลงานใหม่และเป็นการวิจัยที่สืบเนื่องต่อไปได้

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น 3 สำเนียงได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงจีน และสำเนียงแขก โดยทำนองทั้ง 3 สำเนียงนี้ ผู้สร้างสรรค์ประพันธ์ทำนองโดยยึดเค้าโครงเสียงลูกตกจากเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น ซึ่งแต่ละสำเนียงภาษาประกอบด้วยทำนอง 2 ท่อน โดยท่อนแรกมีความยาว 8 ประโยค ท่อนสองมีความยาว 24 ประโยค นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดให้มีการใช้เครื่องหนังและเครื่องกำกับจังหวะที่สอดคล้องกับทำนองในแต่ละภาษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงมอญ ซึ่งทำนองทั้ง 2 ท่อนมีการสอดแทรกทำนองสำเนียงมอญทั้งในลักษณะถี่กระชั้น

และลักษณะบังคับทางพยางค์ห่าง ๆ รวมไปถึงมีการสอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาดทุ้มโดยการใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีตูด และการตีล็กจังหวะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้กลองสองหน้าบรรเลงหน้าทับปรบไ้ 3 ชั้นกำกับทำนองทั่วไป และใช้หน้าทับมอญ 2 ชั้นบรรเลงกำกับทำนองสำเนียงมอญแบบบังคับทาง

2) การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงจีน ซึ่งทำนองทั้ง 2 ท่อนมีการสอดแทรกทำนองสำเนียงจีนทั้งในลักษณะถี่กระชั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองขึ้นลงโดยใช้เสียงซ้ำ และลักษณะบังคับทางพยางค์ห่าง ๆ รวมไปถึงมีการสอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาดทุ้มโดยการใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะบัด การตีสะเดาะ การตีตูด และการตีล็กจังหวะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้ใช้กลองตอก กลองจีน ผ่าง และแต้ว บรรเลงหน้าทับจีน 2 ชั้นกำกับทำนองทั้งหมด

3) การสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น สำเนียงแขก ซึ่งทำนองทั้ง 2 ท่อนมีการสอดแทรกทำนองสำเนียงแขกทั้งในลักษณะถี่กระชั้นและลักษณะบังคับทางพยางค์ห่าง ๆ รวมไปถึงมีการสอดแทรกสำนวนการบรรเลงระนาดทุ้มโดยการใช้กลวิธีการบรรเลงแบบพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ การตีสะเดาะ การตีตูด การตีล็กจังหวะ และการตี้อยจังหวะ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้กลองแขกและรำมะนาลำตัดบรรเลงกำกับจังหวะตามความเหมาะสม สอดคล้องกับทำนอง กำหนดให้กลองสองหน้าบรรเลงหน้าทับปรบไ้ 3 ชั้นกำกับทำนองสำนวนระนาดทุ้ม

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคสำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี มีป้อม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณ นายไชยยะ ทางมีศรี นายฐิระพล น้อยนิธิต์ นายสืบศักดิ์ ดุริยประณีต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวุธ โกศล ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัจจันทร นายวรเทพ บุญจำเริญ นายกิตติ อรรถาผล นายวีระชาติ สังขมาน พ.อ.อ. อนุชา พึ่งเจริญ และนายพงษ์พิพัฒน์ พรวัฒนาศิลป์ ที่ได้ให้คำแนะนำแนวทางที่ดีในเรื่องของการสร้างสรรค์สำนวนทางระนาดทุ้มเพลงทะเลแยะ 3 ชั้น และช่วยแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องที่เป็นประโยชน์ ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์บุคลากรด้านดุริยางค์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช ที่ให้ความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจนการให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์บรรลุตามวัตถุประสงค์ด้วยดี ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุดท้าย คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากงานวิจัยสร้างสรรค์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอมอบให้เพื่อเป็นการทำนุบำรุงอนุรักษ์และสืบสานการดนตรีไทยอันเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

Reference

- Chaiseree, P. (2013). *Karnprapan Pleng Thai*. Bangkok, Thailand: Chulalongkorn University.
- Kawphachone, Ch. (2018). *The Creation of Thap Wila Roengsamran "The Feline Suite"*. (Doctoral dissertation, Chulalongkorn University, Thailand).
- Meepom, D. (2013). *The Inheritance of Ranad Thum Solo Piece of Master Phum Bapuyawat*. (Doctoral dissertation, Mahidol University, Thailand).
- Pidokrajt, N. (2020). *Theories for research and The essence of music*. Lopburi, Thailand: Narttaduriyang.
- Tangcharoen, W. (2009). *Aesthetics for Life*. Bangkok, Thailand: Santisirikarnpim.
- Tramote, B. (2002). *Kham Bunyai Rai Wicha Duriyangkasart*. Bangkok, Thailand: Chuan Pim.